

JOURNAL of NATURAL and ENVIRONMENTAL STUDIES

EDITORIAL

Assist. Prof. Ahmet FİDAN

Paradoxes in Environmental Struggle

Dear Readers,

It is an undeniable fact that those engaged in environmental struggles—whether activists or professionals—often find themselves facing dilemmas and paradoxes. One of the most common challenges is that environmental choices rarely allow for simply selecting the “best” option; instead, they often require choosing the “least harmful” among several negative alternatives. In such situations, it becomes essential to conduct a thorough external analysis that considers both environmental and human factors, weighing priorities, sensitivities, and risks. A SWOT analysis is frequently among the most widely used tools in this process.

Another major paradox lies at the heart of technological development. While innovation provides us with the means to monitor environmental degradation, develop renewable energy sources, and restore damaged ecosystems, it has also historically been one of the main drivers of environmental harm. The pursuit of efficiency and convenience has often come at the cost of ecological integrity. This raises a critical question: can we truly overcome a crisis that has been partly fuelled by innovation through innovation itself? For example, while green energy, electrification, and magnetism-based energy production reduce greenhouse gas emissions, they also bring new risks such as magnetic pollution, toxic accumulation, and metabolic impacts on health. Meanwhile, the rapid advance of artificial intelligence raises concerns about the emergence of global-scale threats driven by future competition between “humans” and “robots”.

A further striking paradox appears in the sphere of global cooperation. While the challenges we face—such as climate change, biodiversity loss, and transboundary pollution—demand collective action, national interests, economic priorities, and historical responsibilities frequently stand as formidable barriers to effective global environmental governance. The urgency of the environmental crisis requires unprecedented levels of collaboration, yet the road to achieving this is fraught with political and economic complexities.

Çevresel Mücadeledeki Paradokslar

Merhaba değerli okurlarımız;

Çevresel alanda mücadele veren aktivistlerin veya bu alanda profesyonel çalışanların zaman zaman ikilem ya da paradokslarla karşı karşıya kaldıkları bir gerçektir. Bu durumlardan birisi, çevresel tercihlerin yapılması gerektiğinde “en iyi’yi” seçmek yerine, mevcut olumsuz seçenekler arasında “en zararlı” olanı seçmek zorunda kalınmasıdır. Bu durumlarda çoğunlukla “çevre” ve “insan” faktörünü bir arada değerlendirerek öncelikler, hassasiyetler ve riskler bağlamında kapsamlı bir dış çevre analizi yapmak kaçınılmaz hale gelir. SWOT analizi de bu bağlamda en yaygın kullanılan yöntemlerden biridir.

Önemli bir diğer paradoks ise teknolojik gelişmelerimizin doğasında yatmaktadır. İnovasyon, çevresel bozulmayı izleme, yenilenebilir enerji kaynakları geliştirme ve kirlenmiş alanları iyileştirme imkânı sunarken, aynı zamanda, tarihsel süreçte çevresel zararın önemli bir kısmına da yol açmıştır. Verimlilik ve kolaylık arayışı, çoğu zaman ekolojik bütünlük pahasına gerçekleşmiştir. Bu noktada şu soru önem kazanmaktadır: Kısmen inovasyonun kendisi tarafından körüklenen bir krizden gerçekten de inovasyon yoluyla çıkabilir miyiz? Örneğin, yeşil enerji, elektrifikasyon ve manyetizma ile enerji üretimi, sera gazı salınımını azaltırken, bir taraftan da manyetik kirlilik, toksik madde birikimi ve metabolik etkiler gibi yeni riskler yaratmaktadır. Diğer yandan, yapay zekinin gelişimiyle birlikte, yakın gelecekte “insan” ve “robot” arasındaki rekabetin küresel ölçekte yeni tehditler doğurma ihtimali belirginleşmektedir.

Bir başka çarpıcı paradoks ise küresel iş birliği alanında ortaya çıkmaktadır. Gezegenimizin karşı karşıya olduğu iklim değişikliği, biyoçeşitlilik kaybı ve sınır ötesi kirlilik gibi sorunlar kolektif eylemi zorunlu kılarken, ulusal çıkarlar, ekonomik öncelikler ve tarihsel sorumluluklar, etkili bir küresel çevre yönetimi önünde ciddi engeller yaratmaktadır. Çevre krizinin aciliyeti, benzeri görülmemiş bir iş birliğini gerektirirken, bu hedefe ulaşmak siyasi ve ekonomik karmaşıklıklarla doludur.

We also observe paradoxes in public perception and engagement with environmental issues. Although awareness of environmental problems has increased significantly, translating this awareness into lasting and widespread behavioural change remains a challenge. The ease of unsustainable practices, the perception that individual actions are insignificant in the face of global issues, and the constant competition between personal and societal priorities deepen the gap between knowledge and action. How we bridge this gap and cultivate a stronger sense of collective responsibility remains one of the core questions in environmental advocacy.

For developing countries like Turkey, participation in international climate justice agreements is often limited by a lack of capacity to assert strong positions. Moreover, the fact that developed nations can buy pollution rights or emission quotas from less-developed countries—forcing them to bear environmental burdens without adequate compensation—further exacerbates global justice issues. At the same time, when one nation wages extreme violence against another, the resulting helplessness in the face of the aggressor's economic power pushes small-scale activist groups into their own paradoxes. As these groups attempt to unite and strengthen their voices, powerful capital interests often find ways to undermine their solidarity or pit them against one another—another reflection of the paradoxes that define our era.

In the end, the frenzied pace of capitalist accumulation continues to ravage the world, much like a Pyrrhic victory, despite the vastness of the universe and the calm resilience of our blue planet. For this reason, one of the most important things we can do is to consistently and persistently bring the growing inevitability of global catastrophes to the forefront across scientific and social platforms. We sincerely call on you, our valued readers, to contribute to this struggle—whether in the academic or social sphere.

With our best regards.

Ayrıca, çevre sorunlarına yönelik kamuoyu algısı ve katılımında da bir paradoks gözlenmektedir. Çevre sorunlarına ilişkin farkındalık önemli ölçüde artmış olsa da bu farkındalığı kalıcı ve yaygın davranış değişikliklerine dönüştürmek bir zorlu bir süreçtir.

Sürdürülebilir olmayan uygulamaların kolaylığı, küresel sorunlar karşısında bireysel eylemlerin yetersiz olduğu algısı ve öncelikler, arasındaki rekabet, bilgi ve eylem arasındaki uçurumu derinleştirmektedir. Bu boşluğu nasıl kapatacağımız ve kolektif sorumluluk duygusunu nasıl güçlendireceğimiz, çevresel mücadelenin temel sorularından biridir.

Türkiye gibi gelişmekte olan ülkelerin iklim adaleti çerçevesinde uluslararası sözleşmelere taraf olmaları, ne yazık ki, kimi zaman gerekli karşı duruşları dirayetle gösterememesine yol açmaktadır. Dahası, gelişmiş ülkelerin kirletme haklarını geri kalmış ülkelerin kotalarından satın alarak onları kirletmeden bedel ödemeye mecbur bırakmaları, küresel ölçekte adalet sorununu derinleştirmektedir. Diğer yandan, bir ulusun başka bir ulusu tümenden yok etmeye varan şiddet eylemleri ve bu bağlamda ekonomik üstünlüklerin yarattığı çaresizlik, küçük ölçekli aktivist grupları paradokslara sürüklemektedir. Bu gruplar güçlenmek için birleşmeye çalıştıkça, sermaye çevrelerinin bu birliktelikleri baltalama veya birbirine düşürme çabaları, karşılaşılan paradoksların günümüzdeki yansımalarını oluşturmaktadır.

Sonuç olarak, kapitalist birikimin azgınlığı, evrenin genişliği ve mavi gezegenimizin dinginliğine rağmen, çoğu zaman Pyrrhus zaferi misali, dünyayı kasıp kavurmaktadır. Bu nedenle, elimizden gelen en önemli şey; küresel felaketlerin ne denli kaçınılmaz hale geldiğini, bilimsel ve toplumsal tüm mecralarda düzenli ve sürekli şekilde gündeme taşımaktır. Siz değerli okurlarımızdan, akademik ya da sosyal alanlarda bu mücadeleye katkı sağlamanızı içtenlikle rica ediyoruz.

Saygılarımızla.

ICAM | Information, Communication, Art and Media Network Publication Group

Online Bilgi İletişim Sanat ve Medya Ağı Yayın Grubu

www.icamnetwork.net